

[Indenrigsministeren.]

fuldkommen enige, og det, der nu er det interessante, og som jeg beder om ogsaa at tage i Betragtning, naar man vil kritisere den Fremgangsmaade, jeg har valgt ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, er de Konsekvenser, som de ærede Medlemmer Hr. Pinholt og Hr. Pinstrup derefter drager af denne Forstaaelse af Grundskattens Betydning, og som har, det kan jeg sige, været medvirkende til, at Lovforslaget har faaet den Udformning i Enkeltheder, som det har faaet.

Hvilke Konsekvenser drager da de Herrer i 1920? Ja, de drager den Konsekvens, at de foreslaar, at al Bygningsskat til Staten skal ophøre og overføres til Grundskylden. De siger derom:

„Dette betyder en ikke ringe Lettelse af den nugældende Bygningsbeskatning, men en saadan Lettelse er ogsaa principielt rigtig og vil desuden, saa langt den nu rækker, virke fremmende paa Byggeriet og skaffe i tilsvarende Grad billigere Boliger.“

Ganske vist, den Forskydning, der fremkommer ved, at al Ejendomsskat til Staten gaar over til Grundskyld, som de Herrer her foreslog, medfører, siger de, en Forøgelse af Landbrugets Beskatning paa 1,34 Mill. Kr., men, siger det ærede Medlem Hr. Pinstrup, altsaa sammen med de andre Medlemmer:

„Forskydningen synes dog ikke større, end at Overgangen uden Betænkelighed vil kunne foretages paa en Gang uden lompende Overgangsbestemmelser.“

Dette Omraade, Beskatningen til Staten, har jeg jo imidlertid ikke rørt ved i det foreliggende Lovforslag.

Men dernæst foreslaar de Herrer, at den samlede Grundskyld til Amt og Kommune skal fremtidig udgøre mindst 7½ pro mille, men den skal kunne gaa op til 12½ pro mille, og derefter fortsætter de i Lovforslaget, at der kan tillige lignedes paa Bygningsværdien — der *kan* lignedes, men der skal ikke — men højst 3½ pro mille, og hvis Bygningskylden nu er større, skal den nedbringes. Med Hensyn til Grundskylden siger de, at de Kommuner, der har en højere Promille, end der er tilladt efter Forslaget, altsaa højere end de 12½ pro mille, skal hos Indenrigsministeren kunne faa Tilladelse til at bevare den højere Grundskyld. Og endelig, og det er maaske det mest bemærkelsesværdige, indeholder Forslaget Bestemmelser om Adgang til at forhøje det Maksimum for Grundskyldspromillen, der her er Tale om. Naar nemlig Jordværdien ved Vurderingerne sti-

ger, skal man kunne forhøje Promillen ud over de 12½, mod at man tilsvarende sætter den ned, naar Ejendomsværdierne gaar nedad. Den Forhøjelse, man her giver Adgang til, gøres der Rede for i de Herrers Bemærkninger til Lovforslaget, hvor der siges, at man fremtidig vil indkassere nøjagtig Halvdelen af Landbrugsjordens fremtidige Værdistigning. Det er dog et Tilbud; det er et Tilbud saa stort, at det nærmer sig det Forslag om Værdistigningsskat, som Regeringen har fremsat, og som kommer til Behandling her i Tinget forhaabentlig i Morgen. Men altsaa, paa det Tidspunkt er det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke naaet til absolut at sige, at Grundskyldspromillen skal være fast. Nej, tværtimod, han gaar ind for en varierende Grundskyldspromille, netop en efter Konjunkturerne vekslende Grundskyldspromille.

Naar jeg har nævnt dette saa udførligt, er det, fordi det viser, at Venstremænd, og det er jo ikke de mindst prominente, det er den ærede Ordfører under Behandlingen af dette Forslag, og det er det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som man skammelig har villet sige om fra visse Sider af Befolkningen, at han ikke havde Forstaaelse af Grundskyldens Betydning, det er disse Herrer, der har været ganske klar over Rigtigheden i den Tendens, som dette Lovforslag har. Med Hensyn til Bygningsskatterne skal der være Frihed for Kommunerne til at skønne over, hvorvidt de er heldige eller ikke, og hvorvidt de derfor bør beholdes eller afskaffes. Men, siger de Herrer, idet de løfter Pegefingeren truende, dog skal der være skarpe Grænser for, hvor højt man kan gaa op med Bygningsskatten. Aldrig maa Bygningspromillen gaa udover ¼ af Grundskyldspromillen, naar denne er højest oppe, og aldrig maa den gaa over mellem Halvdelen og Trediedelen af Grundskyldspromillen, naar den er længst nede.

Jeg beder erindre, at det, man hidtil fra Venstres Side i Lovgivningen er gaet med til, er, at Bygningsskylden ikke maa gaa længere ned end til ¾ af den Promille, som Grundskylden opkræves med. Jeg har altsaa Lov til at sige, at det er bemærkelsesværdigt, hvorledes de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Pinholt ved Fremsettelsen af deres Forslag her har været inde i selve den Tankegang, som er Grundlaget for det Lovforslag, jeg her har forelagt. Ja, jeg kan gaa et Skridt videre og vise, hvilken Forstaaelse de har af det. Man har kritiseret overfor mig, at man vil give Kommunerne denne Frihed med Hensyn til Bygningsskatterne. De ærede Medlemmer siger udtrykke-